

ПОЕЗИЈА АМЕРИЧКОГ ЗАПАДА

РОБИНСОН ЏЕФЕРС

ЛЕШИНАР

Ходао сам од раног јутра и легао да се одморим на један голи
брежуљак тик изнад океана.
Кроз полусклопљене капке видео сам лешинара како крстари
високо на небу.
Убрзо, прошао је опет, али ниже и ближе, и тада сам схватио да
мене испитује.
Лежао сам непомично и чуо перје како шушти одмах изнад мене,
све ближе и ближе.
Могоао сам видети голу, црвену главу између моћних крила
како се савија ка мени.
И рекох му: „Драга птицо, губиш време. Ове старе кости још увек раде,
нису оне за тебе.”
Али како лепо је изгледао клизећи кроз ваздух на моћним једрима.
Како лепо је изгледао, нестајући у магли изнад литице.
Искрен сам када вам кажем да ми је сада жао што сам га разочарао.
Бити растргнут његовим кљуном и тако постати део њега,
делити са њим та крила и очи –
какав узвишен крај тела, какав величанствен свршетак, какав живот
након смрти!